

גינת נוי

פרשת ויקהל, פסקא ד - ו

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' נח טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

[ד]

לא תבערו אש בכל משבתיתכם ביום השבת: (לה ג)

לא תבערו אש וגוי פשוטו כמשמעו לפי המקרא, שלא לבער אש ביום השבת. בתורה כתוב "לא תבערו" כולל הדלקה - והצתה וכולי, בשום אופן שיהיה, אפילו ניצוץ אחד של אש ביום השבת. "בכל מושבותיכם" - בכל מקום שנמצא בן אדם הוא מושבו נקרא. שלא יחשוב ב"א שרק בבית אסור לו, ובחוץ מותר, אלא הדגישה תורה, "בכל מושבותיכם", איפא שב"א נמצא נקרא מושבו.

לא תבערו אש בכל מושבותיכם ביום השבת, רמז "לא תבערו", מלשון בינו בוערים בעם, שלא תהיו בוערים - בטלים מלמוד התורה, שבשבת סגולה מיוחדת ללמוד תורה על כל ענפיה, "אש בכל מושביתכם" היינו שלא תהיו בטלים מהאש שהיא התורה.

צריך בן אדם לקבל שבת בזמירות ותפילה, ולימוד תורה וקדושה, ולא יהיה בטל בער בלי כלום, שחס ושלום הבטלה מביא לידי שעמום, ושעמום מביא לידי עצבות, ועצבות מביא לידי שטן שהוא אש. בזה רמזה תורה על כל סוגים של אש.

ואם בן אדם טרוד בקדושת השבת ותפילה, ולמוד תורה, יקבל הנאה לגוף ולנפש, ויבוא לידי שמחה, וישמח ויתענג בתורה ובמצות ובברכות, ואפילו האוכל מה שהוא אוכל, נחשב למצוה גדולה, אפילו שהוא מענג הגוף, שעל ידי האוכל שהוא אוכל ביראת שמים, בנטילת ידים כדין, ובברכות המוציא וברכת המזון, וברכות על כל דבר ודבר כל היום, גם הנשמה תתענג ותהנה, ויקבל שמחה בגוף ונפש הוא ומשפחתו, ויעבור השבת שלום שלם בקדושתו ובטהרתו.

[ה]

ששת ימים תעשה מלאכה וגוי (לה, ב)

ע"י תפלותנו ותקוננו שאנחנו עושים כל השבוע בתפלות ובברכות, לא עולים ניצוצות הקדושה, אלא הכל נתקן ונשאר עד השבת. עם כניסת השבת, אנחנו מעלים את כל ניצוצות הקדושה, וע"י מעשינו ותפלותנו, וזכות השבת, עולים כל העולמות מדרגה אל מדרגה עד האצילות.

על זה אמר תעשה בצירה, ולא תעשה בקמץ, המלאכה תיעשה מאליה, אנחנו רק מתקנים הניצוצות, אבל עליה רק בשבת בכניסת השבת מתחילים לעלות, ובתפלתנו אנחנו יכולים לעזור ולתקן ולהעלות ניצוצי הקדושה מלמטה למעלה עד מקומם. כמו

גינת נוי

פרשת ויקהל, פסקא ד - ו

מאת הרב המקובל רבי ג'ינו ג'אן זצ"ל מיוצאי לוב

תלמידו המובהק של הגה"ק רבי יוסף ג'יעאן זצוק"ל

ראש בית הדין בסרת-לוב

תשפ"ב, גליון מס' נח טל: 03-5740046 מייל: y.b.daskal@gmail.com כל הזכויות שמורות ©

שכתוב בערבית ליל שבת - לך דודי ומזמור שיר ליום השבת ובערבית ולמחרת בשחרית ובמנחה, כמו שמובן ליודעי ח"ן.
לזה אמר, שבת שבתון, שבת קודש, ליל שבת, יום שבת שחרית מנחה של שבת מול שלש סעודות, כנגד אברהם יצחק ויעקב, ובמנחה של שבת מעלה גדולה מאוד, שהיא עת רצון מתגלה מצווה של ועתיקא קדישא, על זה אנחנו אומרים במנחה "ואני תפלתי לך ה' עת רצון אלקים ברוב חסדך ענני באמת ישעך".

[1]

ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד:
(לו יג)

הפסוק אומר "ויעש חמשים קרסי זהב ויחבר את היריעת אחת אל אחת בקרסים ויהי המשכן אחד", המילים "ויהי המשכן אחד" מיותר, פשיטא הוא, אלא רמז גדול רמז לנו בזה, שכל הכסף והזהב שאתם הבאתם לי, אינו שוה לי, כי לי הכסף ולי הזהב, וכל העולם של הקב"ה מלא כל הארץ כבודו, והמקרא מלמד, שכל מה שהביאו נחשב אותו דבר, כלומר לסוג אחד, שכל הזהב שבמשכן, והיריעות שאינם מזהב, הכל כדבר אחד ללא שינוי, אלא הרמז הוא, שאנחנו נהיה מאוחדים, ובאחדות ובלב אחד, ונשמור על המצוה היקרה, שהיא אחת מהמצוות שהקב"ה יחד שמו עליה, ואמר "ואהבת לרעך כמוך אני ה'", כמו שמצינו שאחד בא לבית שמאי ובקש ללמוד תורה על רגל אחת ולא קבלו, והלך אצל הלל הזקן וקבלו, ולמד אותו, ואמר לו כל התורה תלויה במצוה הגדולה הזו – "ואהבת לרעך כמוך", אם תקיים את המצוה הזו (כהלכתה) כתיקונה, כמו שקיימת התורה כולה.

ובזה הפסוק רמז לנו הקב"ה, שתהיו יחד בלי הבדלים, ותהיו באחדות מלאה. וכשתהיו באחדות כמו יריעות המשכן, אז "ויהי המשכן אחד", וכשיהיה המשכן אחד, אני אשכן שכינתי בתוכם. וראיה בזה, ממקום אחר, מארבעת המינים שאנחנו אוגדים אותם יחד, לולב והדס וערבה, ומחזיקים יחד אתם גם את האתרוג, שארבעת המינים נמשלו לכל הסוגים שיש בישראל כידוע. וה' יעזור לנו, ונהיה באחדות אחד, ובאחדות שלנו יתיחד אתנו הקב"ה שהוא אחד, וישראל גוי אחד בארץ, יחד שמך בעולמך על עם מקדשי שמך, ויגלינו יחד, ויבנה לנו בית מקדשנו במהרה בימינו, אמן.